

לא לגברים! לא לגברים! לא לגברים! לא לגברים!

לישה בידיים נקיות

כשאני לא עוסקה בחיבור הסימפוניות הבלתי-גמורות שלי (אני אלופה בלהתחיל דברנס שסיומם נדחה לזמן בלתי-מוגבל. הדבר נותן לי הרגשה נהדרת. כאשר ייגמר רן לי הרעיונות החדשים — תמיד אוכל

לקראת ההכנה לשמור על הידיים

הלישה יד עושה במלאכה

פטנטים

לסיים את הישגים, ובכך, כשאני לא עוסקת בסימפוניות הבלתי-גמורות שלי, ואלה תמיד-תמיד מביאים לי המון השראה. הרעיונות הכי טובים קופצים לי או.

למשל: כאשר יש לערבב עיסה כבדה (בצק, סלט כלשהו בכמות גדולה, עיסה של עוגיות-פונז וכו'), ולא רוצים ללכלך את הידיים, מערבבים בתוך סיר גדול. אבל — לערבב בעזרת כף קשה, הכף לעיתים מתעקמת. לערבב בידיים לא נעים — למרות שמאד נוח. העיסה נכנסת מתחת לציפורניים, וזה לא אסתטי ולא היגייני. ללבוש כפפות לא נוח, צילצול-טלפון פית-

סוף התהליך הידיים עדיין נקיות

אומי אינו מאפשר שליפה מהירה של היד. בקיצור, לא טוב. הפטנט: לוקחים שקית-ניילון של פחאשפה, מכניסים יד ימין פנימה, לשים את העיסה ביד העטופה כמה שרוצים, כשרי שמאל תומכת בעודפי הניילון ומרי תחת רפות כלפי מעלה. צילצול-טלפון פית-אומי מאפשר שליפת יד נקייה בקלות ובמהירות, ומפאת דקות הניילון התחושה היא כשל יד חופשית. אצילו את הפח אין צורך ללכלך. בגמר העבודה פשוט הופי כים את השקית, והליכולך הדביק נשאר בפנים.

דקות ניגשים, כסומא בארובה, לכיור (הי שכנה עדיין לא שולחה לחופשי) ובעזרת צמר-גפן שהוכן מבעוד-מועד, שוטפים היי טב את העיניים תחת זרם מים פושרים. (כעת, ורק כעת, השכנה משוחררת. אבל היא לא תלך הביתה, אלא מה.) להבטחת תוצאות טובות יש להקפיד על טריות חומר הצביעה, אמולסיית מיהחמ-צן, וניקיון מוחלט של הריסים משאריות מסקרה או קרם כלשהו. והירות: אין לפקוח את העיניים כל עוד החומר נמצא על הריסים!

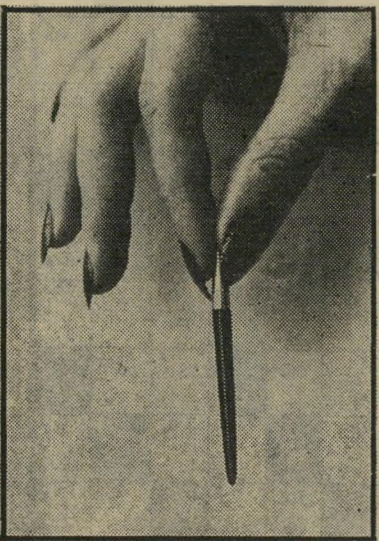
קיים צבעילריסים בגוון חום, שאותו ניתן לערבב בצבע שחור. אפשר גם להשיי תמש בצבע שחור בלבד, או חום בלבד. התערובת אפרפרה ירקרקת, ומשחירה בי הדרגה. בשיטה זו, שלא בכשיטות אחרות, אין מורחים קרם-פנים על העפעפיים הי תחתונים ואין שמים רטיות צמר-גפן כי בידוד בין הקרם שעל העור והריסים. השפתון, שהוא שומן קשיח (שלא כמו הי קרם) מכסה את העור בשיכבת שומן מבור דד רק לאחר פעולת-לחיצה. שום סכנה אינה נשקפת עיהריסים, יתפסו" קרם זה, וכל הפעולה נוחה בהחלט.

את סכנת הצריבה מצמצמת העובדה שי בשיטה זו משתמשים באמולסיית מיהחמ-צן, ולא במיהחמ-צן שקופים. האמולסיה אינה נוזלית כל-כך, וככל שהתערובת מימת פחות, קטנים הסיכויים לנוזילה לתוך העין בשעת הצביעה.

לא לעצום עיניים בחזקה! יש לעצום אותן רפוי וטיבעי. עצימת עיניים בכוח סוחבת את הריסים פנימה לתוך העין, וי בהכרח גם את החומר המשוח עליהם. במידה שצורב, יש לשתוף את העיניים. ולבקש מהעולם — במחילה מכבודו — לאהוב אותך ככה, כמו שאת.

חומר-הצביעה שחור וכחול

מסקרה קנויה כמו מוכן

בישולים

להיות קרה מאד. גם השמנת המתוקה חיי בת להיות קרה מאד (חסי-וחלילה לא אחרי הקפאה בפריזר. תהליך הקפיאה מפרק את האמולסיה ויותר אין קצפת). מוסיפים מעט סוכר רגיל. קצפת לא מתוקה מאד, טעימה עוד יותר.) זהו.

מתקבלת קציפה מוצקה, שאותה יש לי אחסן בכלי סגור במקרר. לא למרוח על העוגה לפני ההגשה, שכן קצפת סופגת טעמים וריחות באופן נוראי. תהליך הי הקצפה בתנאים קרים (הקערה, והשמנת המתוקה) מבטיח קציפה מוצקה, וזה הגי יוני כי הקצפת שומנית מאד, ופמו כל שומן היא קשה יותר בקור ומתרככת בי חום.

מכיוון שהמירקם (טקסטורה) של הקצפת בנוי מאוויר כלאו בחללים זעירים, שהי דפנות שלהם הם חומר שמנת הקצפת, הרי ככל שהדופן של כל חלל-אוויר זעיר מוצקה יותר (בשל השומן הקר והקשה), כך הקציפה כולה מוצקה יותר בסופו של דבר. רעיון, מה?

סודה של הקצפת

כל היי ניסיתי לשבור את הצופן של הקובדטוריות בסוגיית הקצפת. השאלה המרה למה אצלם כן ואצלי לא, לא נתנה לי מנוח. זאת אומרת לא כל הימים הס' תובבתי סביב העניין — אבל בפירוש הטריד אותי כל פעם שהייתי מקציפה. אצלם — הררים מוצקים, תילים קשים של קצפת לבנה, ואצלי — קרם עדין, נוזיל בירכתיים אחרי יום איחסון.

לא הפטנט לא טמון בהקצפה יתרה. הייתי מקבלת חמאה למעלה, קרם עדין באמצע, ונוזל כהרגלו בירכתיים. הפטנט גם לא טמון בהוספה הדרגתית של אבקת-סוכר במקום סוכר תוך כדי הקצפה. למרות שזה די עוזר. (החיסרון בשיטה הוא שלי אבקת-הסוכר מכניסים עמילן שסופג לחות נגד התגבשות לפירורים, והעמילן הזה נרי תן טעם-לחואי מגעיל בתוך הקצפת.)

הסוד הוא כזה: השמנת המתוקה לקצי פת חייבת להיות לא-טרייה, כי אם אחרי יום-איחסון. (הסעיף הזה בסדר. הדבר שמוכרים לנו בארץ חוגג יום-יהולדת שבו עד הגיעו למיטבה.) הקערה חייבת

אני מבטיחה לך שמשנה יסודי גסירווו אצלו עד מאד, ואז, למה לך בכלל עסק עם כאלה?

זהירות, לא לגלות לו לאיזה טרט הכר טיטים, אמרי לו שזאת הפתעה. הוא עוד עלול להגיד לך שאת זה הוא כבר ראה, ואז אנא את באה. בערב, כשהוא יופיע, כבר לא חשוב אם ראה את הסרט אפילו פעמיים, לך, העיקר, ניתנה הזדמנות נר ספת להביא לתודעת הממזר שאולי בכל זאת הוא טעה באופן מחפיר, כשחשב ש אינך ראויה. הוא עלול, כמו-כן, להגיד לך, "בסדר", ושוב לא להופיע, ובכך, אם את רוצה אותו מאד, אין להיעלב בשום אופן, אלא לטלפן אליו באופן סדיר בקשר לפיצוי שאת חייבת לו ואינו נותן לך מנוח. יום אחד יפול אצלך לידיים, כי ההתמדה שאת מלמדת.

אורי יתירתי

קבעתי פגישה ראשונה עם גבר משגע, ולא רק שהוא לא הופיע לפגישה, הוא גם אינו מתקשר יותר. אני מתה ליצור איתו קשר ואינני יודעת איך. מה לעשות? לטלפן לברייונה מייד למחרת, לפני שהוא מספיק לפתוח את הפה — לשתוף אותו בהתנצלות כנה על העובדה המצערת שא את לא הצלחת להופיע, ושאינך רגילה לעשות דברים בלתי-אחראיים כאלה, וכ מירן בשום אופן לא הצלחת להתקשר איתו. אבל (והכל בצרור אחד), את מו כנה לפצות אותו, וכבר קנית כרטיסים לסרט היום, אם עד לשלב זה הוא עוד לא קלט שהתהפכו היוצרות, ואינו אומר לך, "בסדר" המום אלא מפטיר תירוטים,

יופי

עשי זאת בעצמך: צביעת ריסים

חומרים הדרושים לצביעת הריסים בצבע שחור: 1) שתי שופרות זעירות של צבע ל-ריסים חנה גורה (להשיג בפרסומריית או בחנויות המוכרות מוצרי-קוסמטיקה

היתה לי שכנה בעלת ריסים לבנים, שאותם היינו צובעות פעם בשבוע. לי הלבנים השערות עד שהיינו מצליחות לצבוע אותם לחלוטין, אבל — שיטת יעילות פיתחנו מרוב ניסיונות, ובכך, הי